ទុត្ថា មានរឿងរ៉ាវជាច្រើន..... **ហើយនេះគឺជារឿងរ៉ាវអំពីអំពើឧក្រិតនិងភាពអាម៉ាស់ដែលគ្មានថ្ងៃបញ្ចប់ឡ** **ច្រៀងរួមគ្នា :** ការចងចាំ ។ ការចងចាំជាច្រើន ។ វាចេះតែវិលទៅវិលមក ដូចជាកាំកង់ដែលកំពុងវិលអញ្ចឹង។ តែងតែមានលក្ខណៈដូចគ្នាជានិច្ច ។ ដូចជាកាំកង់.....កង់វិលនៅក្នុងក្បាលរបស់ខ្ញុំ ។ យើងទាំងអស់គ្នាកំពុងស្ថិតនៅក្នុងផ្ទះខ្ទមមួយ។ ខ្ញុំឃើញលោកវិទ្ធីនិងម្តាយរបស់គាត់ឡពួកគាត់អង្គុយជិតគ្នា ឡ លោកវិទ្ធីមានអាយុ ៥១ឆ្នាំ ។ គាត់បាត់បង់នូវក្តីប្រាថ្នាក្នុងជីវិត ហើយម្តាយរបស់គាត់មានអាយុ ៧៦ឆ្នាំ។ គាត់គឺជាអ្នកការពារកូនរបស់គាត់។ សូមអញ្ជើញស្តាប់លោកយាយជាម្តាយ។ **សុវណ្ណា** យើងរស់នៅក្នុងភាពលំបាកលំបិន ។ កូនខ្ញុំមានបញ្ហាក្បាល ។វាចេះតែបោកទង្គិចក្បាលរបស់វា មើលទៅហាក់បីដូចជាក្បាលរបស់វាកំពុងធ្វើ	

អោយវាឈឺចាប់អញ្ចឹង ។

កូនខ្ញុំមានជម្ងឺហើយជំងឺនេះមានទាក់ទងទៅនឹងការលំបាកវេទនារបស់វាតែម្តង ។កូនខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សអាក្រក់ទេ ។វាមិនធ្លាប់ធ្វើអំពើអាក្រក់ទាល់តែសោះ ។ ប៉ុន្តែកាលថ្ងៃមួយនោះនៅពេលដែលគេចាប់កូនខ្ញុំយកទៅដាក់គុកគឺថ្ងៃនោះហើយដែលបានបំផ្លាញជីវិតយើង

ធារី

គេចាប់**គាត់**យកទៅដាក់គុកអ្វើ ?

សុវណ្ណា

គេបានចងកូនខ្ញុំ ។

គេចង់បានឈ្មោះ ។

រិទ្ធី

ខ្ញុំអត់បានប្រាប់ឈ្មោះនរណាទេ.....

សុវណ្ណា

គេវ៉ាយកូនខ្ញុំខ្លាំងណាស់ ។

ធារី

ឯងបានប្រាប់ឈ្មោះទៅគេ....

សុវណ្ណា

គេធ្វើទារុណកម្មកូនខ្ញុំ...... **រិទ្ធី** ខ្ញុំអោយឈ្មោះមនុស្សពីរនាក់ដល់ពួកវា.... **ធារី** ឯងបង្ហើបឈ្មោះមនុស្សច្រើនណាស់.... **សុវណ្ណា** គេដុតដៃ ជើងកូនខ្ញុំ...... **ធារី** ឯងបញ្ជូនមនុស្សទៅភូមិឆ្អឹងសច្រើនណាស់..... **រិទ្ធី** គេចងខ្ញុំព្យួរក្បាលចុះក្រោម ខ្ញុំប្រាប់ឈ្មោះមនុស្ស៥នាក់ដល់ពួកគេ គេជ្រមុជខ្ញុំទៅក្នុងទឹក ខ្ញុំប្រាប់ឈ្មោះមនុស្ស៨នាក់ដល់ពួកគេ គេយកខ្សែតីវ៉ាយខ្ញុំរហូតស្ទើរស្លាប់ **សុវណ្ណា** កូនខ្ញុំវាយំដូចសត្វអណ្តើកអាំងភ្លើងអញ្ចឹង **រិទ្ធី**	 **ផ្កាកូលាបមួយទងដែលទន់ទោរដោយកំលាំងខ្យល់បក់បោក ហើយញាំមញីដោយបន្ទា តែវានៅតែអាចធ្វើអោយដើមរបស់នៅត្រង់ឡើងលើដដែល។** **រីក៏** **ការចងចាំ ។** **ការចងចាំជាច្រើន ។** **វាចេះតែវិលទៅវិលមក** **ដូចជាកាំកង់ដែលកំពុងវិល** **អញ្ចឹង។តែងតែមានលក្ខណ:** **ដូចគ្នាជានិច្ច។ ដូចជាកាំកង់..** **កង់វិលនៅក្នុងក្បាលរបស់ខ្ញុំ។**

ខ្ញុំនឹកឃើញឈ្មោះអ្នកណា ខ្ញុំក៏ប្រាប់ទៅគេ។ ១០នាក់ ២០នាក់...ខ្ញុំប្រាប់ទាល់តែគេពេញចិត្ត ។ **ធារី** ឯងប្រាប់ឈ្មោះគេប្រហែលជា ៣០នាក់ ។ បើក្នុងចំណោមនោះពួកគេម្នាក់ៗនិយាយតែឈ្មោះមនុស្ស ៣០ឬក៏៤០នាក់នោះ ក្នុងរយៈ ពេលតែ១ឆ្នាំ ឬ២ឆ្នាំ ប្រាកដជាគ្មានសល់មនុស្សទេ ។ **សុវណ្ណា** កូនខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអញ្ចឹងទេ ។ តើនរណាសម្លាប់នរណាទៅ ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ។ **រិទ្ធី** ខ្ញុំតែងតែគិតដល់អ្នកដែលត្រូវស្លាប់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំបន់ព្រះថា បើខ្ញុំហៅឈ្មោះគេសូមព្រះជួយកុំអោយព្រលឹងរបស់គេរងទុក្ខពីការលំបាកនានា.....ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ វានៅតែធ្វើអោយអារម្មណ៍ខ្ញុំឈឺចុកចាប់។ វាដក់ក្នុងអារម្មណ៍ខ្ញុំជារៀងរាល់ថ្ងៃ....ហេតុអីបានជាមិនមែនខ្លួនខ្ញុំជាអ្នកស្លាប់..... **ទុត្ថា** លោករិទ្ធី....បើមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលស្លាប់មានជីវិតរស់ឡើងវិញ តើលោកមានប្រតិកម្មយ៉ាង	

ម្តេចដែរ ? តើលោកនឹងធ្វើម៉េច ? **រិទ្ធី** បើអញ្ចឹងមែន ខ្ញុំពិតជាសប្បាយចិត្តណាស់ ។ ខ្ញុំនឹងលត់ជង្គង់សុំអោយគាត់អត់ទោសអោយខ្ញុំ។ ហើយនិងសុំអ្នកដែលបានស្លាប់នោះអោយបណ្តេញ កម្មអាក្រក់ចេញអោយអស់ពីខ្ញុំ ។	

ទុក្ខា-សុខលី ចត (និពន្ធកំណាព្យដោយលោក សំអ៊ុ អឿ "សច្ចាប្រណិធាន")

បើខ្ញុំចោលម្សៀត កុំទុករស់ទៀត នាំធ្ងន់ផែនដី
ពន្លិចខ្ញុំចុះ អោយលិចតាមថ្ងៃ បើនៅចង្រៃ
ទឹកដីគោកធ្លក ។